

Se Hilmar Vøis neste side

No	: 1164
Mottat:	6/9
Besv. :	

Risøy hamn den 2/9 1935

Kjære Hoel

Sammen 6/9 35
15.11.

Takk for det venlige brev av 21
f. m. Det var jo interessant at se
at mit brev blev forelådd av disse
som skulle forsøke på at fastslå
en grense som kunne vise hvad
som var at regne for Norsk innsvar

Det viser sig dog at de engelske
Hålerindreserte har et godt forsvar i
sin regjering så det er vel vanskelig
at få noe respekt. Det synes dog
ganske rart at en nasjon som var
som har lagt så mange penger bort i at
skaffe folket levdelege vilkår skal være
nødd til at gi avkall på de fiskebaner
som har ledet folket til at ta beplod
ser der hvor inntek andet kan utrettes enn
å drive fiske. Når jeg nevner nasjonalt

utlag så tenker jeg ikke bare på den kjøp
somm er ydet fiskerne men jeg tenker
også på den lange kjøst hermed som er
opmerksom og oplyst for at lette fiskerflå-
tens navigering. Det viste sig således
at så snart vi fikk vor kjøstfyr på yt-
tersiden av Andøya så var båtene
de første som hadde nytte deraf.

Vi har hertilgrøntene som har stort
bidrag av offentlige midler og disse
er i første rekke beregnet på at bringe
fisk på markedene —

Så var det Hilmar Nøis

døpenavn

Hilmar Andreas Nilssen

fødd 8de Mars 1891 på gården
Bodal i Dverberg herred av foreldre
Sedolf Nilssen Nøis og Kristine Nilssen

Hilmar er fødd og oppvokst i
Bodal på en enslig huseiendoms plass

Från oppvekst gikk han mest alene og
om vinteren var det sjelden fremmede
folk på denne gård

II

Helt alene kunne han gå dag efter dag hele vintrene og denne tilvænte egenskap har sat sit præg i hans senere livsvaner. Stuen som han voksede op i var ikke stort større end en velstelt overvintnings hytte.

Hans bedstefar ^{på modsiden} het Erik og var kommet fra Bardo, sandsynligvis var han nedstammet fra en samme dalstrøk lenger sydpå. Det let om ham at han var så rolig i sit væsen og rolig i sin sindfantasi at han kunne ligge i flere dager og når som helst han kikket frem i ena skjinfellen hadde han alltid en spøkefull bemerkning og da lo han så hjertelig. Hilmar har nok arvet noe av ham.

Hilmar overvintret første gang sammen med mig fra 1909 til 1910 og fra 1911 til 1912. F 1913 blev han med på inndelingen og såvidt jeg

hættur var hann í Artie Cál frá hósti
1913 til 1914. Frá 14 til 15 overvættur hann
í Lassou-Bay og blef sá hjemma
til 1918. Síðan 1918 hefur hann overvættur=
þótt allir ár útbágn frá 1933 til 34
da hann var hjemma

Angænda artikkilinn í Harstad
síðandi sá er det natúrlig vis mannd-
arbeider av Harstad síðandi sá hann hefur
útskipt Hilmar da disse er gode ven-
ner sávidt jeg farstár og denne med-
arbeider sá hefur Solstad har natúr-
lig vis fát frihet til at gjöra ang repet
sá sterkt farvet sá minlig

Hilmar er jo svert godtroen når
hann hóver noe og tenker alt forlite på
Kontroverserne av hvordan slike
údtalelser kann skade de menn
sá sáller alt inn på at fá en til-
fredstillende ordning istand

Venlig hilsun

Daniel Nøis